

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/151/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515204318
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515204318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. Q. U., nar. XX. X. XXXX, bytom A. E., ul. E. XXXX/XX, zast. kolíznym opatrovníkom Mestom Stará Ľubovňa, dieťa rodičov neb. M. U., nar. X. XX. XXXX a C. U., nar. X. X. XXXX, trvale bytom A. E., ul. E. XXXX/XX, t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, za účasti A. U., nar. XX. X. XXXX, bytom A. E., ul. E. XXXX/XX, v konaní o zverenie mal. dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti takto

rozhodol:

Súd zveruje mal. Q. U., nar. XX.X.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti A. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, A. E..

Súd zaväzuje matku maloletého dieťaťa C. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, A. E., t.č. Ústav na výkon väzby Prešov prispievať na výživu mal. Q. U. mesačne sumou 27,13 eur, ktoré je matka povinná uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám A. U., nar. XX.X.XXXX.

A. U., nar. XX.X.XXXX je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o mal. dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach.

Súd majetkového opatrovníka mal. dieťaťa neustanovuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa /ďalej len ÚPSVaR/ podal na tunajší súd návrh, ktorým žiadal, aby súd zveril mal. Q. U. do náhradnej osobnej starostlivosti jeho sestry A. U. a matku zaviazal prispievať na výživu mal. syna sumou 30 % zo sumy životného minima.

Podaný návrh odôvodnil tým, že mal. Q. U. pochádza z manželstva C. U. a nebohého M. U.. Matka mal. dieťaťa C. U. bola dňa 30.7.2015 zadržaná príslušníkmi OR PZ Stará Ľubovňa, bola jej obmedzená sloboda a dňa 3.8.2015 bola vzatá do väzby do Ústavu na výkon väzby Prešov. Keďže sa mal. Q. po vzatí do väzby matky C. U. ocitol bez akejkoľvek starostlivosti úrad práce podal návrh na okresný súd na nariadenie predbežného opatrenia na odovzdanie mal. Q. do starostlivosti A. U.. Uznesením 2P/67/2015 zo dňa 10.8.2015 súd nariadil predbežné opatrenie u mal. Q. U.. Dňa 21.8.2015 bolo pri sociálnom šetrení zamestnancami SPOD a SK zistené, že maloleté dieťa bolo odovzdané do starostlivosti A. U. a t.č. žije s ňou v spoločnej domácnosti. Pani A. U. je sestra maloletého Q. U.. Spolu so svojim druhom B. B. a tromi maloletými deťmi žijú v unimobunke, ktorú majú prenajatú do Mesta Stará Ľubovňa. V domácnosti je zavedená elektrina, voda v domácnosti nie je. Celá domácnosť je kompletne zariadená

funkčným nábytkom. Pani A. U. je poberateľkou rodičovského príspevku v sume 203 eur a prídavku na deti v sume 70,56 eur. Prejavila záujem zabezpečiť osobnú starostlivosť mal. Q. U. a prehlásila, že jej zdravotný stav je dobrý. S mal. Q. bol vykonaný osobný pohovor, pri ktorom uviedol, že so sestrou má veľmi dobrý vzťah. Má vytvorený dobrý vzťah aj so sestriným druhom a jej deťmi. Maloletý Q. je žiakom 5. ročníka Spojenej školy internátnej, organizačná zložka Špeciálna základná škola, L. XX A. E..

Súd uznesením č.k. 4P/151/2015-8 zo dňa 29.09.2015 ustanovil mal. dieťaťu kolízneho opatrovníka Mesto Stará Ľubovňa.

Súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, spolu s návrhom na vyjadrenie, vo veci vytyčil pojednávanie a vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, ďalej A. U., oboznámil sa s listinnými dôkazmi doloženými do spisu ako aj obsahom predmetného spisu a zistil tento skutkový stav.

Na pojednávaní navrhovateľ zotrval na podanom návrhu a uviedol, že navrhuje zveriť mal. dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti pani U.. Pani U. dokáže zabezpečiť dieťaťu riadnu starostlivosť, má o neho záujem, cíti sa byť spôsobilá osobne vychovávať dieťa tak, ako doposiaľ.

A. U., ktorej má byť dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti uviedla, že s podaným návrhom v plnom rozsahu súhlasí. T.č. zabezpečuje starostlivosť o maloletého brata Q., nakoľko je doma, na materskej dovolenke. Maloletý Q. žije s ňou v spoločnej domácnosti, dieťa má vek 12 rokov, zatiaľ nie sú s ním žiadne výchovné problémy, brat ju rešpektuje, do školy riadne chodí. Ďalej uviedla, že nie je vydatá, aktuálne má 3 vyživovacie k svojim maloletým deťom a to k B. B., ktorý má vek 5 rokov, ku C. B., ktorý má vek 4 roky a k Z. B., ktorá bude mať vek 3 rokov. S otcom mal. detí B. B. žije v spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o jej príjem, tento pozostáva z materskej, ktorú poberá vo výške 190 eur mesačne a prídavkov na mal. deti vo výške 73 eur mesačne.

Podľa § 44 ods. 3 písm. a/ Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len "náhradná osobná starostlivosť").

Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Predmetom konania je zverenie mal. dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že mal. dieťaťu nemá kto zabezpečovať starostlivosť, keďže jeho otec zomrel a matka je t.č. vo väzbe v ÚVV Prešov. Dieťa sa takto ocitlo bez akejkoľvek starostlivosti.

S poukazom na vykonané dokazovanie a cit. zákonné ustanovenia súd teda dospel k záveru, že zverenie mal. dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti jeho sestre A. U. je v záujme mal. dieťaťa, a preto návrhu vyhovel.

Pokiaľ ide o výšku výživného, súd v plnom rozsahu poukazuje na návrh ÚPSVaR a výživné určil v zmysle zákona o rodine v minimálnom rozsahu, keďže matka t.č. nemá príjem. Výška minimálneho výživného je t.č. 27,13 eur mesačne a toto výživné je matka povinná uhrádzať k rukám A. U. ak, ako to vyplýva z výrokovvej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o vec starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.